Pregaria.cat

Entrada

Je ne te quitte pas

Je ne te quitte pas. Jo no me'n vaig de tu, no et deixo.

Quan a les postres del sopar una mica acorralat per les preguntes vaig reconèixer que era creient i que anava a l'Eucaristia, alguns dels meus companys es van mirar amb certa sorna. Possiblement els vaig fer pena.... i jo, Jesús, et deia aquella frase tan bonica de la cançó: *je ne te quitte pas.*

Em feia vergonya parar-me davant d'aquell "sense sostre", tan brut i amb tanta mala olor. Era a les Rambles, atapeïdes com sempre de gent. Però va ser més fort l'impuls del meu cor que totes les vergonyes del món, i t'anava cantant per dintre aquella expressió d'amor per Tu, Jesús: *je ne te quitte pas.*

El conductor del davant va obrir la porta amb una violència extrema i va venir disparat com una bala de canó. Tu també estaves a cent, no son maneres d'avançar en ratlla continua, i més a 150 per hora. El teu impuls va ser sortir del cotxe... i.., però no, et vas mantenir en serenitat, vas callar i amb moderació, sense cedir en la teva raó; i és que cantaves per dintre: *je no te quitte pas.*

Que difícil et resultava pregar després del desastre d'aquelles proves que tants dies i setmanes et van costar de preparar. Quina injustícia! Les oposicions van ser una vertadera comèdia, una estafa, només per donar la plaça a l'amic del cap de secció. Eres a l'església, a la capella del sacrament, i no podies dir-li res. Però vas estar al seu davant tota l'hora, recordant : *je ne te quiette pas.*

Jo no et deixo, Senyor,

on podria trobar la pau que Tu em dones,

I l'harmonia del tot,.

I aquelles paraules del cor,

De tanta força.

Que no, que no et deixo, Senyor,

perquè Tu no m'has deixat mai

en tantes hores de fugida

quan anava perdut per la vida

Je ne te quitte pas,

decididament t'ho dic.

Un cop has entrat dintre meu

res ni ningú et traurà.

Jesús Renau sj.